

Dinsdag 9 oktober 2012.

Gisteren is ons meegedeeld dat Yves en C° vandaag om 8u. in Lodja zouden vertrekken richting Katako-Kombe. "Jaja, dat zal wel," dacht ik dan.

Rond 10u. informeert Henriette ons dat ze om 8u. bij de DGM van Lodja waren om hun paspoorten op te halen en daarna hadden ze een rendez-vous met de provinciale 'Ministre de Santé'; een typ met grote, lakkéschoenen, een chick kostuum en een plastron vertelde Yves later. Lakkéschoenen en zo: meer status voor de man dan inhoud in zijn kop? 't Zal dus wel middag zijn als ze daar vertrekken.

Traditioneel, als Yves arriveert, wordt een feestje gebouwd met muzikanten, dans en gezang. Dat zal nu ook niet anders zijn. De muzikanten zijn al vroeg op de campus en dat is eraan te horen. Ze dansen van gebouw naar gebouw in de hoop wat centen bijeen te sprokkelen. Wie geld heeft en hen wat wil geven, steekt bijvoorbeeld 100 Fc, 't mag ook meer zijn, in een van de grote, platte, houten spleettrommels, de lokombe.

Het is zeer warm, de zon staat loodrecht boven ons en brandt door alles heen. De schrijnwerkers zijn ondertussen in de schaduw van een boom goed bezig met onze ladder. Ze volgen nauwkeurig het plan dat ik getekend heb. Het zou wel eens de beste ladder uit de Sankuru kunnen worden.

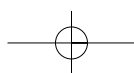
Ze werken zeer primitief, deels zelfs met eigenhandig in mekaar gestoken alaam. Ze komen uit de streek van Tshumbe en hebben alleen enkele St. Jozefzagen bij, een schaaf, enkele beitels, een fijne beitelbijl en wat messen. Het hout wordt ter plaatse geleverd: planken van verschillende diktes en kwaliteiten. Uit die planken zagen ze dan wat ze nodig hebben:

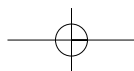

De blanken bekijken op het feest.

Kleur!

plankjes, balkjes, alles eigenlijk om te maken wat ze moeten maken. Dat kunnen zowel deuren zijn, luiken, ramen, kasten, tafels of stoelen, ... en nu dus ook een ladder zoals ze er nog nooit een gemaakt noch gezien hebben. Opdat het wat zou opschieten stel ik hen voor dat ze onze nieuwe boor-/vijsmachine zouden gebruiken om de treden van de ladder te bevestigen. Ik toon hen voor hoe je een boortje in de machine bevestigt of een bit om vijzen vast te draaien. De chef is er rap mee weg. Hij is fier dat hij met zo'n modern toestel mag en kan werken.

Terwijl zij de ladder afwerken doen wij wat klusjes: orde scheppen in ons nieuw lokaal en er enkele schappen improviseren met wat planken en betonstenen. De twee oftalmologielokalen voorzien we van lampen. King isoleert op mijn aandringen de aarding in het stopcontact van de recovery nog met 'toile isolante' (zie 8 oktober 2012): een extra beveiliging.

Rond 16.15u. zijn de reizigers in aantocht, het verwelkomingfeest kan beginnen. Dat is toch telkens overweldigend. Yves geeft zijn speech, stelt iedereen voor en vergeet mij maar ja, ik loop hier dan ook al dagen rond. Hij danst wat geld naar de trommels, Herman en Benoit dansen ook (stijve peirjanklaessen!) wat geld in de trommels en met trommelgeroffel, dans en gezang begeeft heel de bende zich naar het huis van Lucien waar het feestje verder gaat. Als het feest uitgedeid is, praten we met zijn allen wat bij.

Alle reizigers gaan aan tafel, maken afspraken in verband met de consultaties, enzovoort...

'Comme d'habitude: Pierre s'impose beaucoup'. Ik hoop dat Herman er zich niet al teveel toe laat verleiden mee te gaan in zijn discoursen. Wij die hier al waren, hebben niet op hun komst gewacht. Wij hadden honger en hadden er absoluut geen idee van hoelang ze onderweg zouden zijn. De weg Lodja-Katoko-Kombe is

zéér slecht, zegt men hier. De reizigers zien er dan ook vermoeid uit én verhit.

Placide heeft met Yves gesproken. Hij is zeer tevreden met het bedrag dat hij zal krijgen om zijn studies te betalen en met de procedure (via Jean) om in Kinshasa aan dat geld te komen. Hij wil namelijk niet alle geld ineens ter beschikking hebben. Dat heb ik op voorhand met hem besproken, het was zijn voorstel om een dergelijke oplossing te hebben. Als hij geld nodig heeft, weet hij waar het te krijgen is. Morgen al wil hij naar Tshumbe vertrekken om dan donderdag het vliegtuig naar Kinshasa te nemen en zich in te schrijven voor de opleiding.

Een zanger op het feest.

